

№ 4 (658)
Квітень 2007 р.

Щомісячник Вінницького національного
технічного університету

Найсвіжіші університетські новини на сайті
<http://www.impuls.vstu.vinnica.ua/>

Майте на увазі

РЕЙТИНГ «ТОП-200 УКРАЇНА»

(стор. 3–4)

ДРУГЕ ДИХАННЯ, АБО З ЧУЖОЇ ПІСНІ СЛОВА НЕ ВИКИНЕШ

В університетському видавництві «УНІВЕРСУМ-Вінниця» щойно вийшла в світ нова документально-публіцистична книга ректора ВНТУ Бориса МОКІНА.

Книга ректора Вінницького національного технічного університету, доктора технічних наук, професора, заслужено-го діяча науки і техніки України, академіка Академії педагогічних наук України та декількох громадських вітчизняних та міжнародних академій, депутата Верховної Ради УРСР 12-го та Верховної Ради України 1-го скликань, члена Національної спілки журналістів України Мокіна Бориса Івановича є дев'ятою з його документально-публіцистичної серії: «Щоб не було соромно перед дітьми, або рік у політиці» (1991), «Напередодні та трохи згодом» (1992), «Чи те ми робимо?» (1994), «Рік поза політикою, або вінницький детектив» (1996), «Запитання без відповідей» (2000), «Час сподівань» (2001), «Перші підсумки» (2004), «Що за горизонтом?» (2005).

Книга охоплює часовий відрізок довжиною у два роки і написана у вигляді авторського репортажу в темпі процесів, що мали місце упродовж цього періоду в Вінницькому національному технічному університеті, на Вінниччині та в Україні.

Особливістю цієї книжки, як і кількох попередніх в серії, є те, що події і думки в ній подаються без заключної ретуші і

без намагання сподобатись як дружньо налаштованим, так і недружньо налаштованим читачам.

Ще однією особливістю книжки є те, що події у ній по-даються у віддзеркаленому варіанті і майже не містять авторських коментарів, тобто має місце вибірковий літопис, авторська позиція в якому ви-значається, в основному, лише підбором описаних подій та репліками.

Книга викличе інтерес у тих читачів, хто цікавитиметься розвитком подій в Україні упродовж 2005 та 2006 років.

Вона буде корисною також майбутнім поколінням студентів Вінницького національного технічного університету як посібник з його історії періоду безпосередньо після Помаранчевої революції.

Перспективно

У столиці корпорація CISCO за підтримки Міністерства освіти і науки України провела фінал Першої студентської Олімпіади з мережевих технологій.

У фіналі олімпіади взяли участь десять переможців відбіркового туру, серед яких і студент нашого Вінницького національного технічного університету **Олександр НЕСТЕРОВ**.

Усі фіналісти отримають ваучери на безкоштовне навчання новітнім мережевим технологіям у найкращих Мережевих академіях CISCO в Україні. Крім того, учасники фіналу представлятимуть Україну на Міжнародних студентських Олімпіадах у Москві та у Кошице (Словаччина).

Всього в Олімпіаді взяло участь близько 370 студентів з 33 навчальних закладів 12 міст України. До складу оргкомітету входили регіональні мережеві академії CISCO при Київському національному університеті ім. Тараса Шевченка, Тернопільському державному технічному університеті ім. Пулюя, Харківському національному університеті радіоелектроніки, а також локальна академія CISCO при нашому Вінницькому національному технічному університеті. Генеральним спонсором Олімпіади була незалежна українська дистрибуторська компанія «МУК», спонсором призового фонду — найбільший в Україні IT-дистрибутор компанія «ІКС-Мегатрейд».

У 2005 та 2006 рр. компанія CISCO двічі організовувала аналогічні змагання у Москві за участь студентів десятків ВНЗ Росії, України, Білорусі, Казахстану, Словенії. Нині переможцем став випускник регіональної мережевої академії CISCO при ХНУ радіоелектроніки Дмитро САМКО.

На сьогодні у 167 країнах світу діє понад 11 тис. Мережевих академій CISCO, в яких пройшли навчання близько 2 млн. слухачів. Програма Мережевих академій CISCO забезпечує життєво важливу технологічну підтримку та засоби, що є суттєвим доповненням до обмежених ресурсів освітніх закладів. Слухачі Мережевих академій CISCO отримують можливість набути знання та навички, необхідні для роботи в умовах все технологічно залежнішої економіки.

За оцінками аналітичної компанії IDC, у 2007 році попит на мережевих фахівців в Україні складе 23300 осіб, або 18 % від

НАШ САШКО НЕСТЕРОВ – ФІНАЛІСТ ОЛІМПІАДИ CISCO

**Фіналісти олімпіади CISCO.
Олександр НЕСТЕРОВ перший у верхньому ряду ліворуч**

загальної кількості потрібних фахівців (це при тому, що нині Мережеві академії CISCO в Україні на рік випускають близько 1500 фахівців), а до наступного року їх кількість може збільшитись до 33 тис., та ще більше — до 20 % — зросте їх дефіцит у процентному відношенні. У США, згідно оцінок Бюро обліку трудових ресурсів цієї країни, потреба у фахівцях з інформаційних технологій зростатиме швидше попиту на фахівців більшості інших професій аж до 2014 року.

Зауважу, кожна кафедра нашого університету, де читаються комп'ютерні дисципліни, має викладача, який закінчив академію CISCO і успішно підтвердив рівень своїх знань, отримавши міжнародний сертифікат CISCO. До того ж нині уже 4 інструктори академії CISCO — це викладачі нашого університету.

**Юрій ЯРЕМЧУК,
директор Інституту прогресивних освітніх технологій,
кандидат технічних наук, доцент**

Майте на увазі

РЕЙТИНГ «ТОП-200 УКРАЇНА» ЯК ДЗЕРКАЛО НЕВІГЛАСТВА ТА УПЕРЕДЖЕНОСТІ ЙОГО УКЛАДАЧІВ

Б. І. Мокін

ректор Вінницького національного технічного університету,
доктор технічних наук, професор,
академік Академії педагогічних наук України

Шановна редколегіє улюблленого мого тижневика «Дзеркало тижня»!

Я настільки звик довіряти матеріалам, які друкуються у вашому тижневику, що дуже часто обширно цитую їх на засіданнях ректорату з метою загострення уваги до поставлених проблем та порівняння наших досягнень і підходів та точок зору з висвітленими на Ваших сторінках.

Але те, що ви опублікували у № 11 за 24—30 березня 2007 року «Дзеркала тижня» під рубрикою «ВПЕРШЕ: 200 КРАЩИХ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ УКРАЇНИ», пославшись на розрахунки, зроблені нікому невідомими в системі української вищої освіти співробітниками кафедри ЮНЕСКО Національного технічного університету «КПІ», мене шокувало. Адже і саму рейтингову таблицю «Топ-200 Україна», і методику, за якою вона складена, і твердження про спосіб отримання інформації — інакше, як симбіозом невігластва та упередженості, назвати не можна. Об'єктивність цієї оцінки я доведу, порівнюючи добре відомі усім вінничанам показники трьох Вінницьких ВНЗ — Вінницького фінансово-економічного університету (ВФЕУ), який має № 63 у цьому рейтингу, Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського (ВДПУ), який має № 105, та Вінницького національного технічного університету (ВНТУ), який має № 118.

ВНТУ і ВДПУ мають приблизно однакову кількість студентів з тією лише різницею, що у ВНТУ на кілька сотень більше студентів стаціонару, а у ВДПУ на стільки ж більше заочників. Тож, і чисельність професорсько-викладацького складу ці два університети мають приблизно однакову — в околі 500 осіб. Але у ВНТУ докторів наук більше, ніж 50, а у ВДПУ — менше, ніж 50, а кандидатів наук у ВНТУ більше, ніж 300, а у ВДПУ менше, ніж 300. Академіків та член-корів НАНУ та лауреатів Державних премій України ні у ВНТУ, ні у ВДПУ немає. Крім того, ВНТУ має 5 спеціалізованих вчених рад по захисту кандидатських та докторських дисертацій із 12 наукових спеціальностей, а ВДПУ має лише одну спеціалізовану вчену раду по захисту лише кандидатських дисертацій із двох спеціальностей. Заслуговує, мабуть, на увагу і те, що ВНТУ видає 5 наукових журналів, які входять до переліку ВАК України, а ВДПУ видає лише один збірник праць з періодичністю виходу у світ — кілька разів на рік. Із наведеного переліку, який охоплює усі критерії запропонованої кафедрою ЮНЕСКО

НТУУ «КПІ» методики визначення рейтингу по напрямку «Якість науково-педагогічного потенціалу», логічно витікає, що ВНТУ повинен був би мати у цьому напрямку значення сумарного індикатора, суттєво більше, ніж ВДПУ. Але подивіться на рейтингову таблицю «Топ-200 Україна» і побачите, що у ВНТУ оцінка цього сумарного індикатора складає лише 1,42, тоді як ВДПУ її має на рівні 1,85, тобто на 30 % вище. Що ніяк інакше, ніж абсурдом, назвати не можна.

Що цікаво, у ВФЕУ, який посів 63 сходинку у рейтингу і який взагалі не має жодної спецради по захисту хоча б кандидатських дисертацій, не має аспірантури і має лише кілька докторів наук глибоко пенсійного віку, сумарний індикатор «Якості науково-педагогічного потенціалу» дорівнює 1,05 %, тобто, він є нижчим від того, який має ВНТУ, лише на 26 %.

Цікавим вам, мабуть, буде і те, що такого університету як ВФЕУ ще до 2006 року взагалі не було на карті України. Для того, щоб переконались у цьому, надсилаю копії відповідних сторінок офіційних довідників за 2004, 2005 та 2006 роки. Співставляючи ці документи, легко переконаєтесь, що до 2006 року за тією ж адресою, за якою у 2006 році з'явився ВФЕУ, значиться Вінницький інститут регіональної економіки і управління (ВІРЕУ), який було створено 10 років тому із залученням в основному викладачів пенсійного віку із інших закладів освіти і який теж разом із ВФЕУ у 2006 році зберігся, але записаний на іншу адресу. Цікавим, мабуть, буде і те, що усі науково-педагогічні працівники ВФЕУ одночасно є і науково-педагогічними працівниками ВІРЕУ. І навіть ректором і у ВФЕУ, і у ВІРЕУ є одна і та ж людина: Петро Григорович Білоконний — колишній другий секретар Ленінського райкому КПУ міста Вінниці. До речі, за усю свою багаторічну роботу у системі вищої освіти я вперше побачив у довіднику, виданому не якоюсь приватною фірмою, а Міністерством освіти і науки, що одна і та ж людина одночасно значиться ректором двох вищих навчальних закладів, і це ні у кого з міністерства не викликає подиву.

У Вінниці менеджерів-економістів готують близько десятка державних та приватних вищих навчальних закладів, у тому числі і ВНТУ. І мені відомо, що студентами ВФЕУ стають лише ті наші абітурієнти, які не пройшли за конкурсом до ВНТУ не лише на державну форму навчання, але і на навчання за контрактом — тобто, лише ті, які по якомусь із предметів, винесених на вступні іспити, отримали незадовільну оцінку. Тож,

мене дуже дивує той факт, що сумарний індикатор за критерієм «Якість навчання» у ВФЕУ виявився рівним 5,90, тоді як його значення у ВНТУ, визначене за цією ж рейтинговою методикою, дорівнює лише 2,73, тобто, є удвічі меншим.

Із викладеного вище легко бачити усю недолугість та упередженість визначеного кафедрою ЮНЕСКО НТУУ «КПІ» рейтингу ВНЗ України.

На завершення аналізу ще кілька слів стосовно об'єктивності запропонованої кафедрою ЮНЕСКО НТУУ «КПІ» методики визначення рейтингу ВНЗ.

Абсурдною є формула визначення індикатора якості навчання, у якій у чисельнику стоїть кількість магістрів, а у знаменнику сума бакалаврів та спеціалістів. Адже для більшої якості треба суворіше відбирати із числа бакалаврів майбутніх магістрів — у ВНТУ, наприклад, до магістратури відбираються лише відмінники бакалаврату, які складають лише 15—20 %. А за запропонованою формулою виходить, що ті ВНЗ, які зараховують до магістратури усіх бакалаврів підряд, навіть, тих, які і бакалаврські дипломи отримали з натугою, мають показник індикатора якості вищій. Уже однієї цієї формули для визначення індикатора якості навчання достатньо, аби укладачам методики поставити незадовільну оцінку.

На вступних іспитах до ВНЗ, якщо абітурієнт хоча б з одного предмету отримав незадовільну оцінку, то він не допускається до конкурсу і вибуває з конкурсних змагань. А подивіться на рейтинг ВНЗ «Топ-200 Україна». До нього увійшли 59 університетів, які мають нулі за критерієм «Міжнародне визнання», причому деяким із них надано досить високі місця у рейтинговій таблиці, наприклад, Київський університет права НАН України навіть посів 10-е місце. Але це знову ж таки за межами логіки і просто здорового глузду навіть у рамках запропонованої методики.

А подивіться на індикатори «Міжнародного визнання». Членство в Європейській асоціації університетів, до якої входить НТУУ «КПІ» і лише європейські університети, дає бали, а членство у Все світній асоціації університетів IUA, до якої входить ВНТУ і 7 американських університетів, які входять за міжнародними стандартами до першої світової десятки кращих, не дає балів. Не дає балів і членство у Все світній асоціації винахідницьких організацій IFIA, до якої входить від України лише ВНТУ, учени якого за 12 років привезли із виставок винаходів, що проводяться цією асоціацією щороку в різних містах Європи і Америки більше золотих та срібних медалей, ніж українські команди з літніх та зимових спортивних олімпіад за цей же період. Звертаю увагу на те, що спортсменам дають за ці медалі ордени, а нашому університету відмовляють навіть у рейтингових балах! А, між іншим, прапор України на цих виставках піднімається щоразу лише тому, що в них беруть участь учени з ВНТУ. Але, ще раз наголошу, балів за методикою кафедри ЮНЕСКО НТУУ «КПІ» це не додає.

А це вже прояв упередженості.

Як проявом упередженості є і те, що академіки та член-кори НАНУ бали університетам, в яких вони працюють, приносять, а академіки і член-кори галузевих академій наук, таких як педагогічна, юридична, медична, аграрна і мистецька, не приносять. І це дискримінує у першу чергу університети педагогічного, медичного та аграрного профілів, оскільки академіків і член-корів галузевих академій наук у деяких із них є не менше, ніж академіків і член-корів в НТУУ «КПІ». Нагадаю, що стипендія академіка і член-кора державної галузевої академії наук складає 80 % від стипендії академіка і член-кора НАНУ.

Тож, логічно було б з такими ваговими коефіцієнтами враховувати в методиці і академіків та член-корів галузевих академій наук. Або ж цей індикатор, який дає перевагу у першу чергу столичним університетам, не враховувати взагалі.

Перелік критичних зауважень можна було б продовжувати і далі, але я сподіваюсь, що і наведеного досить, аби визнати рейтинг ВНЗ «Топ-200 Україна» недолугим та упередженим. Тож, на цьому я поставлю крапку.

Σ Стипендія

5 ТИСЯЧ ВІД КЛИЧКІВ

Благодійна організація «Фонд братів Кличко» та ВАТ «Сан Інтербрю Україна» (TM «Чернігівське») заснували стипендій для талановитих студентів нашої держави.

Запросили взяти участь у проекті 10 вищих навчальних закладів: наш Вінницький національний технічний університет, Одеський ім. Мечникова, Львівський ім. Івана Франка, Харківський ім. Каразіна, Черкаський ім. Богдана Хмельницького, Дніпропетровський, Запорізький, Донецький, Хмельницький національні університети та Києво-Могилянську академію.

Кандидати на отримання одноразової іменної стипендії висувалися самим університетом та затверджувалися на засіданні Вченої ради вищого навчального закладу за такими критеріями:

- високі результати навчання;
- перемога у рейтингових конкурсах (МАН, міські, всеукраїнські, міжнародні олімпіади);
- участь у наукових конференціях, наявність публікацій;
- активна участь у громадському житті свого університету.

При відборі кандидатів на здобуття стипендії також враховувалась соціальна захищеність студентів.

Спеціальна комісія розглянула подання вищих навчальних закладів, запропонувавши претендентам індивідуальні співбесіди.

Тож, нині можемо привітати — одноразові стипендії (5000 грн.) призначено таким студентам нашого університету:

Ірині МИКІТЮК (ІнМ);
Ірині ШПАК (ІнБТЕГП);
Максиму БАБІНЧУКУ (ІнМ);
Антону ОБЕРТИНСЬКОМУ (ІнМТ);
Вадиму КУЗЬМЕНКУ (ІнЕЕЕМ);
Володимиру РИБАКУ (ІнІТКІ);
Майі ВАСАЛЬСЬКІЙ (ІнРТЗП);
Тетяні ФІЛІПОВИЧ (ІнІТКІ);
Олені ЄМЕЛЬЯНОВІЙ (ІнРТЗП);
Олексію ТИМОШЕНКУ (ІнБТЕГП).

Ці хлопці і дівчата візьмуть участь в церемонії нагородження, яка відбудеться у Києві.

**Сергій ХЛІВНЕНКО,
2ЕСМ-04 ІнЕЕЕМ**

Наука—2006

ТОРІК НАШ УНІВЕРСИТЕТ ОТРИМАВ 142 ПАТЕНТИ УКРАЇНИ

Це найбільше серед технічних ВНЗ держави.

І окрім золотих та срібних медалей здобув Гран-При міжнародного ярмарку винаходів «Genius — 2006». ВНТУ є єдиним від України асоційованим членом Міжнародної федерації винахідницьких асоціацій (IFIA).

Наукову та науково-технічну діяльність у Вінницькому національному технічному університеті координує науково-дослідна частина, до складу якої входять наукові колективи структурних підрозділів університету — науково-дослідних лабораторій, науково-навчальних центрів, науково-дослідний інститут проблем моделювання багатоз'язаних систем, центр гендерних досліджень.

Для підготовки кадрів вищої кваліфікації працюють 5 спеціалізованих вчених рад з правом приймати до розгляду та проводити захищені докторських та кандидатських дисертацій за 12 спеціальностями.

Минулого року співробітниками ВНТУ захищено 4 докторські та 30 кандидатських дисертацій з різних галузей наук.

Ефективність аспірантури склала 47 % (у 2005 р. — 42 %, у 2004 — 64 %).

У нашому університеті розроблена та впроваджена нова технологія підготовки наукових кадрів вищої кваліфікації, аналогів якої немає в інших ВНЗ.

В університеті успішно працюють 13 наукових шкіл, які є провідними в напрямках фундаментальної науки і прикладних розробок:

- розробка математичних моделей процесів, що протікають в енергетичних та екологічних системах, інформаційно-вимірювальних систем та систем автоматичного та автоматизованого керування цими процесами (науковий керівник — заслужений діяч науки і техніки України, доктор технічних наук, професор, академік АПНУ **Борис МОКІН**);
- теплообмін та гідродинаміка полікомпонентних поліфазних потоків і середовищ в елементах тепло- і біотехнологічного устаткування; аналіз та синтез тепло- і біотехнологічних систем (н. к. — заслужений працівник народної освіти України, д. т. н., проф. **Станіслав ТКАЧЕНКО**);
- дослідження фізичних процесів у газових та напівпровідникових середовищах і розробка пристрій мікроелектроніки на цій основі (н. к. — д. т. н., проф. **Володимир ОСАДЧУК**);
- автоматизація оптимального керування режимами електроенергетичних систем (н. к. — д. т. н., проф. **Петро ЛЕЖНЮК**);
- оптико-електронні інформаційно-енергетичні технології (н. к. — заслужений діяч науки і техніки України, д. т. н., проф. **Володимир КОЖЕМ'ЯКО**);
- феноменологічні критерії руйнування суцільних, пористих та композиційних матеріалів у межах великих пластичних деформацій та застосування їх до вирішення технологічних задач механіки (н. к. — д. т. н., проф. **Віталій ОГОРОДНИКОВ**);
- негатроніка (н. к. — д. т. н., проф. **Микола ФІЛІНЮК**);
- створення теорії, математичних моделей і методів синтезу складних систем контролю, діагностики та управління в промисловості, аерокосмічній і оборонній сферах (н. к. — заслужений діяч науки УРСР, д. т. н., проф. **Іван КУЗЬМИН**);
- розробка методів та засобів математичного моделювання пристрій і систем автоматики та інформаційно-вимірювальної техніки (н. к. — д. т. н., проф. **Роман КВЕТНИЙ**);
- формування ефективної моделі управління сучасним підприємством за умов поглиблення ринкових відносин (н. к. — д. е. н., проф. **Олег МОРОЗ**);
- інформаційно-вимірювальні системи в енергозберігаючих технологіях із застосуванням електромеханічних перетво-

рювачів (н. к. — д. т. н., проф. **Володимир ПОДЖАРЕНКО**);

- розробка теорії руйнування, ущільнення, армування та формування матеріалів основ та масивів (н. к. — д. т. н., проф. **Михайло ДРУКОВАНИЙ**);
- теорія розрахунку і розробка вібраційних і віброударних процесів і машин. (н. к. — д. т. н., проф. **Ростислав ІСКОВИЧ-ЛОТОЦЬКИЙ**).

У 2006 році науковці ВНТУ вибороли два гранти Вінницької обласної ради та Вінницької обласної державної адміністрації на виконання проектів:

- 1) Розробка та впровадження автоматизованих інформаційних систем для організації і моніторингу навчально-виховного процесу та життєдіяльності навчальних закладів;
- 2) Розробка та впровадження енергозберігаючих світлодіодних освітлювачів.

Торік 11 провідних науковців університету були нагороджені Почесними грамотами Вінницької ОДА та облради за визначні наукові здобутки та досягнення у винахідницькій роботі.

Минулоріч до Українського інституту промислової власності університетом було надіслано 150 заявок на видачу патентів на винаходи та корисні моделі. Отримано 158 висновків про видачу патентів на корисні моделі та винаходи, з них 34 в співавторстві зі студентами та 142 патенти України, з них в 33 співавторами є студенти, відповідно з них 100 заявок подано молодими вченими, отримано 107 висновків про видачу патентів та 93 патенти.

За результатами досліджень науковцями університету опубліковано 25 монографій, 85 навчальних посібників. Загальна кількість публікацій в наукових виданнях склала 879 одиниць.

У 2006 році в університеті відбулися 6 міжнародних конференцій:

- науково-технічна конференція «Застосування теорії пластичності в сучасних технологіях обробки тиском та автомеханічних експертизах»;
- XIII-та конференція з автоматичного управління «Автоматика — 2006»;
- науково-практична конференція «Гуманізм та освіта»;
- науково-технічна конференція «Сучасні проблеми мікроелектроніки, радіоелектроніки, телекомунікацій та приладобудування»;
- V науково-практична конференція «Інтернет — освіта — наука — 2006»;
- науково-практична конференція «1-й Всеукраїнський з'їзд екологів».

ВНТУ був також співорганізатором двох міжнародних конференцій:

- XXV науково-практичної конференції «Запровадження лазерів в медицині та біології»;
- конференції «Декартова антропологія: чого не можна вимагати від людини».

У 2006 році університет презентував свої розробки на чотирьох міжнародних виставках:

- міжнародний ярмарок винаходів «Genius Budapest — 2006»;
- виставка наукових розробок і технологій в Соціалістичній республіці В'єтнам;
- IX міжнародна виставка навчальних закладів «Сучасна освіта в Україні — 2006»;

- виставка «Optics Photonics 2006», що проводилася міжнародною спілкою SPIE.

Отримані відзнаки:

- головна нагорода «Grand Genicy», золота медаль «Union of Croation Innovators ARCA», золота медаль «Nikola Tesla», срібна медаль «Genius» за ряд винаходів учених університету на ярмарку «Genius Budapest — 2006»;
- бронзова медаль, диплом виставки, почесне звання «Лідер сучасної освіти», подяка МОНУ і президента АПНУ ректору Мокіну Б.І., 5 почесних дипломів працівникам ВНТУ на «Сучасній освіті в Україні — 2006».

У міжнародних семінарах, конференціях, симпозіумах торік взяли участь 263 наукових працівники.

У звітному році університет презентував свої розробки також на третій виставці — презентації «Освіта України. Інноваційні технології навчання», де був відзначений найвищою нагородою — почесним званням «Лауреат конкурсу» та дипломом виставки, ректор Мокін Б.І. був нагороджений Почесною грамотою, а проректор Буяльська Т. Б. Почесним дипломом виставки.

Для публікації результатів наукових досліджень університет за власні кошти видає:

- науковий журнал «Вісник Вінницького політехнічного інституту»;
- міжнародний науково-технічний журнал «Оптоелектронні інформаційно-енергетичні технології»;
- міжнародний науково-технічний журнал «Інформаційні технології та комп'ютерна інженерія»;
- науково-технічний журнал «Сучасні технології, конструкції та матеріали в будівництві»;
- збірник «Sententiae»: наукові праці Спілки дослідників модернової філософії (Паскалівського товариства)».

У грудні в університеті заснований електронний науковий журнал «Наукові праці Вінницького національного технічного університету».

З 1989 року при науково-дослідній частині ВНТУ діє науково-дослідна лабораторія відмовостійких інформаційно-обчислювальних керуючих систем, котра має подвійне підпорядкування — ВНТУ та інституту кібернетики ім. В. М. Глушкова.

Вінницький національний технічний університет тісно співпрацює з Академією педагогічних наук України.

Успішно діють створені університетом Центр культурології та виховання студентів, науково-дослідна лабораторія проблем вищої школи, що мають статус академічних з подвійним підпорядкуванням Інституту педагогіки і психології вищої освіти Академії педагогічних наук України та ВНТУ. Торік НДЛ проблем вищої школи розробляла моделі та відповідне програмне та апаратне забезпечення технології підготовки і супроводження лабораторних і практичних занять дистанційних курсів за рахунок власних коштів університету.

У 1-му етапі Всеукраїнської студентської олімпіади 2005-2006 навчального року, яка проводилася з 12 навчальних дисциплін та 16 спеціальностей, взяли участь 720 студентів.

За підсумками Всеукраїнської студентської олімпіади студенти ВНТУ визнані переможцями з навчальної дисципліни «Математика» та спеціальності «Комп'ютерні системи і автоматика».

ВНТУ традиційно є базовим ВНЗ з проведення III-го етапу Всеукраїнської студентської олімпіади з напрямку «Програмування» і Всеукраїнського конкурсу наукових робіт студентів з розділу «Інформатика і кібернетика».

Студенти нашого університету стали переможцями з таких напрямків:

- «Інформатика і кібернетика»;
- «Будівництво і архітектура»;
- «Нафтува і газова промисловість».

Команда ВНТУ посіла перше місце у II-му етапі Всеукраїнської студентської олімпіади з програмування, яка прово-

дилась у Хмельницькому національному університеті.

З участю студентів опубліковано 312 статей, тез доповідей, з них самостійно 230.

Щороку ВНТУ зорганізовує конкурс з Web-дизайну серед студентів та школярів Вінницької області. Його переможці гідно представили наш регіон на всеукраїнських змаганнях — Роман ВАРШАВСЬКИЙ, Сергій РОМАНЮК, Владислав ДЕМЕНЧУК, Олексій МОСКВІН, Станіслав ПУБЛІКА довели, що найсильніші, і там.

13 студентів ВНТУ брали участь у світовій першості з програмування, різні етапи якої проводилися в Румунії, Росії, Ірландії та США.

Торік у квітні зібрана ВНТУ, яку склали вихованці Інституту ІТКІ (Богдан ВЛАСЮК та ще два Дмитра — КОРЖИК і БІЛОУС), близьку чистку виступила у фіналі першості світу з програмування у Сан-Антоніо (США). Завдяки їм наш університет увійшов у 50 кращих університетів світу за досягненнями у галузі програмування. До речі, Богдан ВЛАСЮК уже отримав диплом і нині працює у Цюриху — в швейцарському відділі корпорації Google.

Студент ВНТУ Володимир ГРЕЧИНА у Всесвітньому турнірі з програмування (США, Лас-Вегас) посів 7-е місце серед 1000 учасників турніру.

Дипломом VI міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика нагороджений студент Дмитро КУШНІР.

За результатами участі у конкурсі з розділу «Енергозбереження в електропостачанні», який проводився на базі Запорізького національного технічного університету, наукова робота студентки Олени ПАЛАМАРЧУК нагороджена дипломом та почесною грамотою оргкомітету за науковий пошук та бажання зробити особистий внесок у розвиток науки.

Магістрант університету Ігор ТЮТЮННИК взяв участь у роботі міжнародної науково-технічної конференції «Optics Photonics-2006» (Сан-Дієго, США).

Студенти отримували стипендії Президента України, Верховної Ради України, соціальну стипендію Верховної Ради України, стипендію імені Р. Ю. Кігеля, стипендії Ученої Ради ВНТУ, іменні персональні стипендії нашого університету. Молоді науковці — стипендії Кабінету Міністрів України.

Наш університет має двосторонні угоди про наукове та науково-технічне співробітництво з технічними університетами міст Яси, Сучава, Бакеу (Румунія), Датським технічним університетом, Лундським технологічним інститутом (Швеція), Шаньдунським університетом (інститут вірусології) м. Цзінань (КНР), університетом м. Євле (Швеція), Люблінським технічним університетом (Польща), університетом м. Дананга (В'єтнам), Санкт-Петербурзьким державним технічним університетом (Росія), Грузинським технічним університетом (Тбілісі), Міжнародною Академією інформатизації при ООН, Бакинським державним університетом (Азербайджан) та іншими.

Плідно науково співробітництва колектив науковців університету з ученими Інституту фізики ім. Степанова НАН Білорусії з розробки нових принципів неінвазивної діагностики стану нормальних та патологічних тканин, удосконалення теорії переносу випромінювання у біотканинах.

ВНТУ — колективний член Українського відділення Всесвітнього товариства інженерів-енергоменеджерів, Всесвітнього оптичного товариства (SPIE), Європейського товариства «Ергономіка та людський фактор», Міжнародної академії наук вищої школи, Міжнародної асоціації комп'ютерної технології (ACM) (Нью-Йорк). З 1994 р. ВНТУ є єдиним від України асоційованим членом Міжнародної федерації винахідницьких асоціацій (IFI). З 2004 р. ВНТУ — колективний член Міжнародної асоціації університетів.

Володимир ГРАБКО,
перший проректор з наукової роботи,
міжнародних зв'язків та економічної політики,
доктор технічних наук, професор

ГУМАНІТАРНЕ
+ ТЕХНІЧНЕ

XXXVI КОНФЕРЕНЦІЯ

У березні у нашому університеті успішно пройшла XXXVI регіональна науково-технічна конференція професорсько-викладацького складу, співробітників та студентів ВНТУ з участю працівників науково-дослідних організацій та інженерно-технічних працівників підприємств Вінниці та області.

Відбувалась вона за усталеною традицією — в два етапи. Дуже творчо і дуже плідно. Спершу (13—16 березня) працювали секції гуманітарних та фундаментальних наук. Наступного тижня (20-23 березня) — секції загально-інженерних та технічних наук й секції хімії, екології та безпеки життєдіяльності. Такий поділ спричинений тим, що значна кількість і студентів, і викладачів беруть активну участь у роботі як гуманітарних секцій, так і технічних. Молодь усе більше цікавиться не просто знаннями з майбутнього фаху, а намагається збагатитися інформацією, яка є загальнолюдською цінністю. Студенти теми обирали самі, мотивуючись евристичним пошуком.

Слід зауважити, що конференцію зорганізували і проводили оргкомітети восьми університетських науково-навчальних інститутів та Ради з питань гуманізації та гуманітаризації технічної освіти.

Мистецьким додатком (а точніше — подарунком) до університетської конференції стала традиційна виставка студентського рукоділля. Філігранно вишіті скатертини, фантастичні мережки... І навіть полотна, писані олійними фарбами, графіка, фотокартини. Експозиційна зала Центру культурології і виховання студентів ледь вмістила пропонований студентський доробок.

Загалом працювало 47 секцій. Широко застосовувались новітні засоби презентації матеріалу. Варт відзначити чудове технічне забезпечення. Усі дні роботи конференції були повні зали — студенти, які не готовували доповіді, приходили просто послухати.

Виголошено понад тисячу доповідей. Переважна більшість — студентами. Юнь не просто озвучувала напрацьований матеріал, а представляла доповіді, демонструючи свої навички з ораторського мистецтва, високу мовленневу культуру, врешті, небайдужість до того, що виголошує. Тому кожна доповідь викликала жваве обговорення і дискусію. Що це було інтелектуальне свято, засвідчував і одяг учасників конференції — хlopці при краватах, дівчата у ділових костюмах.

До речі, збірник тез кращих студентських доповідей буде видано нашим університетським видавництвом у травні.

Хоча визначити найкращих було дуже не просто. Навіть іноземні студенти приемно подивувалися рівнем своєї підготовки. Приміром, на секції мовознавства (голова — доктор філологічних наук, професор Лариса АЗАРОВА) першокурсник Чан САН (група 2КС-06) блискуче представив свою доповідь «Система освіти у Китаї» — говорив українською мовою і без папірця.

Гуманітарна конференція розпочалась пленарним засіданням, де були представлені доповіді з різних секцій. Вона була присвячена 125-річчю з дня народження відомого історика і громадського діяча В'ячеслава ЛИПИНСЬКОГО. Проректор ВНТУ, директор Інституту гуманітарно-педагогічних проблем та виховання, завідувач кафедри культурології, заслужений працівник народної освіти України Тамара БУЯЛЬСЬКА звернула увагу присутніх, що до 1990 року в довідкових виданнях його ім'я не згадувалось. І навіть якщо подивитись українську тритомну енциклопедію (видання 1980 року) там його теж немає.

Тож, не дивно, що книжкову виставку, приурочену до ювілею ЛИПИНСЬКОГО, самотужки наш університет не зміг підготувати — звернулись з проханням допомогти матеріалами до Вінницької обласної наукової бібліотеки. Про-

грама пленарного засідання включала декілька студентських і викладацьких доповідей, присвячених його багатогранній особистості.

Родзинкою пленарного засідання гуманітарних секцій стала прем'єра навчального фільму «Соціологія — наука про суспільство». Представляв цю надзвичайно цікаву і майстерно зроблену стрічку четверокурсник Інституту РТЗП Антон ВІЛЬЧИНСЬКИЙ. При лабораторії соціологічних досліджень нашого університету (науковий керівник — кандидат соціологічних наук, доцент Анатолій СЛОБОДЯНЮК) працює студія молодого соціолога, результати діяльності якої учасникам конференції і пропонувалось переглянути у вигляді фільму.

Загалом працювало 9 секцій гуманітарних кафедр. Тут прозвучало 210 доповідей. Звучали вони українською, англійською, французькою і німецькою мовами. Обговорення відбувалось тією мовою, якою виголошувалась доповідь.

У роботі секції технічного перекладу взяли участь представники Одеського морського інституту. Наши студенти здивували їх своїм вмінням презентувати матеріал іноземною мовою. Гости, визнавши високий рівень підготовки студентів ВНТУ, запропонували співпрацю. Нині уже підписано договір про співробітництво, оскільки Одеський морський інститут має нагальну зацікавленість у перекладачах такого гатунку. До речі, на цій секції однією з найкращих виявилася Тетяна СЛОБОДЯНИК (група 1МЗВ-03), яка привернула увагу до себе, виступаючи і на декількох інших секціях.

Студент Інституту ІТКІ Сергій ІЩУК (2КС-03) теж просто викликав захоплення своєю доповіддю «Шляхи формування правової держави» (науковий керівник — викладач Валентина ДОВБИШ). Хлопець віртуозно володіє матеріалом, блискуче уміє його подавати.

Учасники конференції (plenарне засідання)

Цього року вперше найкращі доповіді гуманітарних секцій вийдуть окремо збіркою. Надалі ці матеріали широко використовуватимуться на практичних заняттях.

А нині уже починається підготовка до наступної, 37-ї конференції. Аби й вона пройшла на такому ж високому рівні, як її цьогорічна попередниця.

Світлина з <http://www.socio-lab.osvita.com.ua/ukr/photogallery/stc36/>

5 квітня виповнилося 125 років від дня народження видатного політичного діяча, історика, соціолога, публіциста, провідника ідеї української державності В'ячеслава Казимировича ЛИПИНСЬКОГО.

Оскільки нині відчувається нестача інформації про ЛИПИНСЬКОГО, а інтерес до цієї особистості зростає, видруковуємо у нашему часописі дві найгрунтовніші із нашого погляду найцікавіші доповіді XXXVI регіональної науково-технічної конференції ВНТУ.

В'ЯЧЕСЛАВ ЛИПИНСЬКИЙ – ВИДАТНИЙ ТЕОРЕТИК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

За радянських часів його ім'я замовчувалося. А якщо й згадувалось, то з тавром «буржуазний націоналіст», «ворог народу», «контрреволюціонер». У незалежній Україні про нього почали писати, дискутувати щодо його політичних переконань та настанов. Варто сказати, що ця постаті є неймовірно суперечливою. Пристрасна любов до України спонукала його говорити і писати гірку правду про свій народ, при цьому далеко не з усіма твердженнями Липинського можна погодитися. Твори мислителя вражают творчим даром, який зумів 75 років тому побачити найглибші коріння наших політико-духовних проблем та спробував окреслити шляхи їх розв'язання.

Основні теоретичні засади українського державотворення були закладені ним у праці «Листи до братів-хліборобів». У ній він послідовно обстоював ідею незалежності української державності, підкреслював, що тільки власна держава, збудована українською нацією на основі етнографічної території, врятує націю від економічного розпаду.

Спершу вважав, що тільки демократія може стати твердою опорою державності. Згодом, аналізуючи причини невдачі української національної революції 1917–1920 рр., глибоко розчарувався в народницькій еліті. Тому форму державності для України шукав поза демократією, більшовицькою диктатурою та націоналізмом. Такою формою вважав конституційну монархію.

На думку вченого, кожний народ має пройти період монархії, відсутність якої на теренах України була причиною неоформлення власної державної організації впродовж століть. Ідея монархії має виступати консолідуючим чинником українського суспільства, оскільки відповідає державницькій традиції, започаткованій іще Б. Хмельницьким. Це має бути трудова, правова і спадкова монархія на чолі з гетьманом, здатним примирити конфліктуючі політичні угрупування (вони «будуть боротися за владу і паглюжити одне одноге, як це завжди бувало»). Допомагати гетьману повинна національна аристократія, під якою він розумів найкращих людей нації без огляду на їхнє положення і стан. Липинський вказує, що талановитих організаторів залучити до державної праці не може навіть найкраща виборна влада, бо вона перш за все рахується не з талантом людини, а з її партійним цензом. Тільки Господар Монарх захоче й зможе тих найкращих організаторів знайти, поставити їх до державного діла, а негодящих — від роботи усунути!

Відстоюючи незалежну українську державність, водночас наголошував, що географічне положення України, спільне історичне минуле, спільні економічні інтереси вимагають тісного союзу сувореної України з Росією і Білоруссю.

Деякі його думки щодо будівництва незалежної української держави не можуть бути реалізовані в сучасній Україні, але інші, які відповідають сучасним реаліям політичного життя країни, можуть в нього вживатися.

**Дмитро МЕЛЬНИКОВ,
кандидат історичних наук,
доцент кафедри УПП**

Народився у селі Затурцях Волинської губернії (тепер Локачівський район).

Спочатку навчався вдома, потім у житомирській, луцькій та київській гімназіях. Служив у драгунському полку в Кременці. Згодом вступив до Krakівського університету. Продовжив навчання в Женевському університеті, удачноюючись в історії та філософії.

У 1908 році повернувся в Україну і оселився на хуторі Русалівські Чагари поблизу Умані, де починає активно займатися науковою роботою.

З 1910 року знову у Krakові.

Друге повернення вченого в Україну було спричинене подіями Першої світової війни. Як офіцер запасу, брав участь у бойових діях, але через хворобу незабаром був переведений до тилової частини.

З перших днів революції він включився в активну політичну боротьбу, українізував свою військову частину в Полтаві.

Гетьман Скоропадський призначив Липинського послом у Австрії. У 1919 році він прибув до Рейхенау, щоб уже більше ніколи не повернутися в Україну.

В еміграції став головним ідеологом української державності, обстоюючи монархічні засади. Він вважав, що Українська держава має бути синтезом культурних досягнень Заходу і Сходу та традиційних основ свого існування. Влітку 1920 року Липинський заснував Союз хліборобів-державників, бо саме в цій верстві бачив рушійну силу побудови Української держави.

Важка хвороба перервала напружену творчу працю вченого. 14 серпня 1931 року на лікуванні в Австрії, В'ячеслав Липинський відішов у вічність.

У своїх «Листах до братів-хліборобів» вчений визначає три основні ідеї і три методи організації для розв'язання проблем українського державного будівництва: демократія з республікою; охлократія з диктатурою; класократія з правовою («законом обмеженою і законом обмежуючою») монархією. Вчений вважав, що лише третя із зазначених форм організації суспільного життя є придатною для України.

Він називав вибори до демократичних парламентів політичною бутафорією, коли долю країни вирішує кількість голосів виборців, а не якість.

Українську націю, стверджував учений, можна об'єднати територіальним патріотизмом, пробудивши почуття солідарності і єдності між усіма постійними мешканцями української землі. Любов до рідної землі є необхідною і єдиною можливістю того зв'язку людей, що зв'ється нацією.

Важливою умовою побудови української нації вважав її релігійну єдність. Водночас застерігав проти церкви, пристосованої до політичної кон'юнктури, наголошував, що тільки та церква може піднести національний прапор боротьби за волю, яка не слугить політиці.

Відстоюючи незалежну українську державність, водночас наголошував, що географічне положення України, спільне історичне минуле, спільні економічні інтереси вимагають тісного союзу сувореної України з Росією і Білоруссю.

Деякі його думки щодо будівництва незалежної української держави не можуть бути реалізовані в сучасній Україні, але інші, які відповідають сучасним реаліям політичного життя країни, можуть в нього вживатися.

АВТОР ТРЕТЬОГО «КОБЗАРЯ» І «ДЕРЖАВНИЦЬКОГО ЄВАНГЕЛІЯ» УКРАЇНИ

Дехто стверджує, що національна принадлежність людини визначається виключно по крові. Проте, далеко не останню роль в цьому відіграє дух. У випадку ж із Липинським дух відіграв вирішальну роль, адже назвати цього уродженого польського шляхтича неукраїнцем просто неможливо.

В'ячеслав Липинський залишив після себе надзвичайно важливу для нас духовну спадщину. Думки, викладені в «Листах до братів-хліборобів» вкладаються в структуре історіософічне, суспільствознавче і політичне вчення, яке в українській суспільній мислі творить унікальне явище. Мудрець розкрив закономірності постання держав, способи їх існування і розвитку, де головну роль надавав провідній верстві, або чолівці, яку називав «аристократією».

Редактував науково-публіцистичний часопис «Хліборобська Україна», де була надрукована його програмна праця «Листи до братів-хліборобів», названа «державницьким Євангелієм» України. Викладені у цій праці визначення політичної культури в органічному взаємозв'язку з розробкою проблем функціонування еліт в Україні і постання монархічної гетьманської держави є значним внеском у розвиток світової політичної теорії взагалі і української політології як науки зокрема.

Він зумів своїми ідеями залучити в український рух величезну кількість людей. І це захоплення було саме його ідеями і його книжкою «Листи до братів-хліборобів», яка, як на мій погляд, є фактично третім «Кобзарем». Якщо перша — це власне «Кобзар», друга — це «Історія України-Русі» Грушевського, то третя книжка, мені здається (її всім треба читати: і сьогоднішнім політикам, і будь-якій людині), — це «Листи до братів-хліборобів».

Власну роль вчений вбачав у тому, щоб прищепити народу України свої погляди як світоглядну систему, що здатна переродити пасивний народ в активну політичну силу в побудові суверенітету України. Політична соціологія В. Липинського виникає з ідеологічних, політичних і військових конфліктів, які струшують Європу початку ХХ століття. У ній домінує один дискурс — дискурс війни. Сила, воля, боротьба, влада — домінантні його політичного мислення. Згідно з теоретичними поглядами науковця нічо у сфері політики не дозволяється без боротьби. Саме боротьба є основною першочинкою всіх соціально-політичних процесів.

Існувати, згідно з поглядами вченого, — значить бути сильним, владним. Все, що існує, насамперед, тому, що воно сильне, а сильне тому, що моральне, розумне. Головним предметом політичної боротьби, на його думку, є земля; політична боротьба — це боротьба за право володіти й розпоряджатися землею. Реальна політика є результатом зіткнення двох сил, двох законів — сили землі й сили капіталу. Так, за Липинським, влада майже буквально виростає з землі, тому справжнім носієм державної ідеї виступає народ-хлібороб, народ-власник.

Розробляючи теорію еліти, органічно пов'язує її з поняттям влади. Для нього еліта — це, передусім, ті люди, які можуть організовувати суспільство, здатні перебороти деструктивні суспільні тенденції, створити й захистити національну державу. Еліту характеризують дві основні ознаки: сила влади й авторитет. «Аристократія не є щось наперед дане, а, так би мовити, «завдання», яке стоїть перед кожною нацією. Аристократія повинна бути «витворена», або ліпше кажучи повинна сама себе витворити, сконструювати та виправдати своє право на існування». Це можуть бути представники різних верств населення. Зміна правлячої еліти може відбуватися у двох формах. Для сильних і життєздат-

* *Державу Українську може здійснити наша любов до неї, а не зневадисть до її ворогів.*

* *Люди звичайно хотуть того, що їм подобається, подобається ж звичайно те, що вимагає найменшої праці.*

* *Ніхто нам не збудує держави, коли ми її самі не збудуємо, і ніхто з нас не зробить нації, коли ми самі нацією не схогемо бути.*

В. Липинський

них націй характерна ситуація, коли найбільш здорова частина старої аристократії запукає до себе ціною взаємних поступок найактивніші елементи нової еліти. Другий шлях — революційний, він характерний для слабкої аристократії, яка гине, не маючи змоги асимілювати нові сили, що рвуться до влади.

Крім ірраціональної волі до влади, сила еліти характеризується також вмінням володіти технічними засобами організації промислового й сільськогосподарського виробництва. Коротко кажучи, сила еліти — це воля до влади плюс військові, технічні та агрономічні знання.

Але, на думку В. Липинського, однієї сили для здійснення панування правлячої еліти замало: «на штики можна опертися, але не можна на них сісти». Тому правляча еліта мусить мати й моральний авторитет. Ставлячи питання про моральний авторитет влади він, по суті, зачіпає відносно нове питання політичної соціології того часу — питання про легітимність правлячої еліти. Тут соціологія Липинського в певному розумінні перетинається з соціологією Макса Вебера, який уперше порушує питання легітимності влади.

Липинський бачить у суспільстві наявність трьох джерел влади: сила військова, економічна і розумова.

Розглядаючи природу соціальних законів, він виділяє принципи суб'єктивності та волі. Історія твориться не за об'єктивними законами, а згідно з інтересами соціальних груп, зусиллями елітарних груп. Еліта — це активна меншість, яка створює держави та нації.

«Тому для всякої правлячої верстви vox populi, vox Dei — «голос народу, голос Божий». Всяке незадоволення народнє єсть ознакою внутрішньої моральної та матеріальної слабості даної правлячої верстви; ознакою того, що вона втратила вже необхідні для проводу та організації або рухові (динамічні), або здергуючі (організуючі) прикмети».

Отже, можна зробити висновок, що до основ влади В. Липинський відносив як моральний авторитет, так і силу суб'єкта влади. А саме поняття влади визначав як владні відносини, які базуються на методах переконання, примушенні, силових, насильницьких дій з боку суб'єкта влади стосовно її об'єкта. Ще раз відзначимо, що даний підхід є продовженням веберіанської традиції.

Анатолій СЛОБОДЯНЮК,
кандидат соціологічних наук, доцент

Вклонімося великим тим рокам...

ВОІН ПЕРЕМОГИ

У цей день хочеться низько схилити голову перед ветеранами Великої Вітчизняної війни. Уже 62 роки для нашого народу 9 Травня – це суміш печалі й радості. За 1418 днів війни Україна заплатила за свою свободу, за право жити на своїй землі більше, ніж десятма мільйонами життів своїх синів і дочок. Це надзвичайно висока плата, щоб жити вільно. Я думаю, це найвища і єдина плата, яку ті люди могли зробити, і вони її зробили.

Війна провела крізь вогонь мільйони і мільйони українців. Кожен пройшов своєю дорогою, і в кожного було тільки одне життя. Вся українська нація в єдиному пориві боролася за свою державу. 9 Травня у кожному домі, я переконана, вшановують пам'ять дідів, батьків, які заради нас ішли на смертний бій.

**Андрій Дем'янович БІЛОУС
з онуками Денисом і Дмитром**

У вересні 1944-го важко поранений, за станом здоров'я переведений у не-стрійову частину – 414 армійське господарство інтендантського управління, що дислокувалося у Німеччині.

У травні 1946-го демобілізований. Закінчив сільськогосподарський технікум, педагогічний інститут, Вишу партійну школу при ЦК КПУ.

Працював агрономом, головою колгоспу, 2-м секретарем Турбівського району партії, заступником начальника управління сільського господарства Вінницького району, викладачем історії у Турбівській СШ, головою профкому і заступником начальника трамвайно-тролейбусного управління міста Вінниці. Полковник, нагороджений орденом Вітчизняної війни I ст., медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941-1945рр.», ювілейними.

Андрій Дем'янович – людина високого духу і щирого серця. Разом з дружиною виховав сина і дочку, має багато онуків, кожен з яких береже настанови дідуся, як найцінніші скарби.

Дмитро та Денис БІЛОУСИ – онуки Андрія Дем'яновича – пов'язали своє життя із Вінницьким національним технічним університетом. Денис – випускник нашого університету, навчався у групі ІС-97 Інституту ІТКІ. Був відмінником, отримував стипендію Президента України. Студентські роки згадує із теплотою посмішкою, адже завдяки ВНТУ знайшов нових друзів і отримав високий рівень знань. Дмитро – магістрант ІІІІКІ ВНТУ, член збірної команди нашого університету з програмування, яка здобувши третє місце у європейському півфіналі, що проходив у Бухаресті, гідно представила ВНТУ на першості світу з програмування у Сан-Антоніо (Техас, США), і наш ВНЗ потрапив у 50 кращих університетів світу, які готовують фахівців в галузі інформаційних технологій.

Денис та Дмитро пишаються своїм дідусем і кажуть, що його слова і поради допомагають їм жити за законами добра і справедливості, допомагають творити світ без війн і болю. Андрій Дем'янович – надзвичайна людина. Мені здається, що у його посмішці сяє істинна. Ось вона! Не «в серпі и молоті», не в зірках і смугах. Не в сонці. Не в золоті. Не в ін'ї і яњ.

У ПОСМІШЦІ!

**Ксенія БІЛОУС, магістрантка ВНТУ, група ЕССмн-06.
Фото автора**

Замість квітів

Гвардій полковник у відставці **Борис Аврамієвич Земляков** воював на Північно-Західному, Другому Прибалтійському і Першому Українському фронтах помічником начальника штабу полку з розвідки, начальником розвідки дивізії, в кінці війни був помічником начальника оперативного відділу дивізії. Був пораненим і тричі отримав контузію. Нагороджений двома орденами Вітчизняної війни, орденом Червоної Зірки, орденом Богдана Хмельницького і 12 медалями. Був головою Ради ветеранів 24-ї стрілецької дивізії, яка визволяла Вінницю від німецьких загарбників.

Борис Аврамійович завжди приходив в університет на урочистості з нагоди великого свята Перемоги. Він був першим завідувачем кафедри теоретичної механіки нашого ВНЗ. Майже 30 років навчав майбутніх інженерів їх фаху. Кандидат технічних наук, доцент. Активний учасник художньої самодіяльності, соліст хору ветеранів, видав кілька власних поетичних збірок.

Його вірші — неоцінений документ епохи, історія ХХ століття, яка була його життям.

«Художнє осмислення епохи, її по-трясінь людиною, яка бачила усе, або майже усе, сьогодні може стати особливим коментарем дня. Сьогодні, коли від крутих соціальних вражів втрачають голови навіть бувалі в бувальцях люди, як важливо почути довірчі слова Б. ЗЕМЛЯКОВА» — зауважує в передмові до його збірки «Живая нить» поет Михайло КАМЕНЮК.

На самісінському початку весни, 62-ї весні Великої Перемоги, Борис Аврамійович на 80-му році життя відійшов у вічність...

Інтернет-ресурс

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ АДРЕСУ: www.socio-lab.osvita.com.ua

Лише за перші два місяці 2007 року сторінками сайту лабораторії соціологічних досліджень ВНТУ скористалися понад 7 тис. разів. На пошуковому сервері *Bigmir* в категорії «Освіта та наука» серед більше, ніж 2600 офіційно зареєстрованих сайтів, цей за популярністю не опускається нижче 280 місця в Україні. Серед користувачів крім представників пострадянського простору (Україна, Росія, Білорусія) є відвідувачі з Великої Британії, Німеччини, Італії, Іспанії, Польщі, Словаччини, Болгарії, Голландії, Ізраїлю, США, Китаю, Австралії, Японії, Канади, Індії, Бразилії... Всього ж географія представлена понад 100 країн світу.

Матеріалами сайту послуговуються й українські засоби масової інформації. Приміром, в циклі програм «Хочу заміж» на «Новому каналі» використали посилання на наш сайт та оприлюднили матеріал про сучасний стан української сім'ї, який взятий із сайту лабораторії.

Нещодавно додана нова складова: самостійно створена «Електронна енциклопедія персоналій в галузі соціології» (аналога в україномовному Інтернеті досі не існувало).

Система масової комунікації є невід'ємною частиною нашого повсякденного життя. Масова комунікація виступає специфічним макромеханізмом у суспільному середовищі. Саме вона значною мірою забезпечує цілісність людської спільноти, її функція — підтримання всезагального і універсального зв'язку між людьми, державами і культурами настільки важлива, що її важко переоцінити.

Різноманітні комунікативні явища привертали і привертають до себе все більшу увагу представників різних гуманітарних наук (філософія, культурологія, соціологія і психологія, лінгвістика і семіотика).

Поява та широке розповсюдження комп'ютерної техніки зробили своєрідну революцію в системі засобів масової інформації. Сьогодні Інтернет та інші форми електронної інформації активно вливаються в «ринок» впливу на масову свідомість.

У січні виповнилася чергова річниця з моменту, коли на початку 2004 року Лабораторія соціологічних досліджень ВНТУ презентувала свій офіційний Інтернет-сайт за адресою: www.socio-lab.osvita.com.ua, який представлений у тримовному варанті (українському, російському, англійському). Нині сайт дає можливість познайомитись, зокрема, зі створеним банком соціологічної інформації, який має вісім розділів: соціологія масової комунікації, соціологія девіантної поведінки, військова соціологія, соціологія молоді, рейтинги, соціологія науки і освіти, соціологія народонаселення, соціологія політики, та який постійно поповнюється новими даними про результати соціологічних досліджень, що були проведенні як у ВНТУ, так і на території України та в інших країнах світу. На сайті можна скористатися розгалуженою базою соціологічних міжнародних, російських та українських Інтернет-ресурсів, де зібрані посилання на сайти, які містять соціологічну інформацію.

До речі, на п'ятій Міжнародній науковій конференції «Інтернет, освіта, наука», яка проходила восени в нашому університеті, фахівці з Інституту засобів навчання Академії педагогічних наук України, познайомившись із сайтом лабораторії, відзначили надзвичайну актуальність проблеми створення професійнонаправленої бази Інтернет-ресурсів, над якою вони нині працюють.

Також на даному ресурсі можна познайомитись з нормативними соціологічними документами, зокрема такими, як

«Професійний кодекс соціолога», «Статут соціологічної асоціації України», «Указ Президента України «Про розвиток соціологічної науки в Україні»». Користувачі сайту самі можуть познайомитися з соціологічним інструментарієм, перевіряючи анкети, з'ясувати правила формулювання та розташування запитань, типи запитань, а також взяти участь у запропонованому інтернет-опитуванні і зразу ж отримати статистичні результати опитування, які дублюються графічним зображенням.

Після проведення у березні 2007 року XXXVI науково-технічної конференції професорсько-викладацького складу, співробітників та студентів ВНТУ на сайті була створена сторінка «Фотогалерея», де першим репортажем представлений фотозвіт про роботу пленарного та секційних засідань 1-го етапу конференції (в секціях гуманітарних та фундаментальних наук).

Для зручності пошуку та використання інформації розроблена навігаційна система «Пошук по сайту». Для підтримки зворотного зв'язку із користувачами пропонується «Гостева сторінка» та «Форум».

На завершення, хочемо пояснити нашу позицію стосовно одного гострого питання у зв'язку зі звертанням до Інтернету як джерела інформації. Проводячи заняття, ми показуємо студенту готові матеріали, що надалі він може «скачати» і представити нам як власні, виконані самостійно. Чи не штовхаємо ми тим самим студента на хахрайство, обман, за-позичення? Нині близько 1000 сайтів в Інтернеті пропонують готові реферати, курсові, дипломні і навіть дисертації. Один з видів самостійної роботи студентів з соціології — підготовка програми соціологічного дослідження. У мережі студент може знайти понад 1000 (!) варантів таких робіт. Думаємо, що студент повинен знати основні позиції викладачів щодо використання таких робіт: 1) викладач володіє інформацією про тематику і якість пропонованих у Інтернеті для списування варантів робіт; 2) немає заборони на часткове використання знайдених матеріалів, зберігаються всі вимоги щодо оформлення цитат і матеріалів з чужих робіт.

Анатолій СЛОБОДЯНЮК,
кандидат соціологічних наук, доцент,
науковий керівник лабораторії соціологічних
досліджень ВНТУ

«Круглий стіл»

БРЕНДИНГ ПО-ВІННИЦЬКОМУ

Студентська команда «Бізнес-Імпульс», що займається науково-дослідною роботою при Інституті менеджменту нашого Вінницького національного технічного університету в рамках міжнародного студентського руху SIFE (Students In Free Enterprise — Студенти у вільному підприємництві), провела «круглий стіл» «Проблеми та перспективи брендингу по-вінницькому». Це черговий проект креативної та ініціативної команди, до речі, єдиної, яка представляє Вінницю на щорічних Всеукраїнських конкурсах SIFE.

Очолює «Бізнес-Імпульс» третіокурсник ВНТУ Сергій ХЛІВНЕНКО. Науковий керівник команди — кандидат економічних наук, доцент Микола НЕБАВА. Творча команда продовжує реалізовувати мету SIFE — навчання вільному підприємництву через пропаганду принципів ринкової економіки. «Бізнес-Імпульс» здобув небайдужий досвід командної роботи і мистецтва спілкування, що надало учасникам команди можливість розвивати свої здібності лідерів. Зусилля команди направлені на те, щоб представити якнайбільшу кількість цікавих та змістовних економічних проектів на розгляд важкого журі Всеукраїнського конкурсу SIFE. Амбіційні студенти наполегливо прямують до своєї заповітної мрії — виграти конкурс SIFE, адже вони впевнені, що майбутнє за талановитими менеджерами, справжніми лідерами та прогресивними інноваціями у сфері економіки.

«Круглий стіл» мав на меті популяризувати такий маркетинговий процес, як брендинг. А заодно і навчити створювати сильний позитивний бренд та використовувати його переваги для збільшення об'ємів продажу. До участі у «круглому столі» були запрошені фахівці з маркетингу. Маркетолог підприємства «АВІС» Оксана СТЕЦЬ поді�илася секретами розробки відомого бренду підприємства «АВІС» — масла «Корівка». Директор маркетингово-аналітичної групи «МАГ» Марина ЛАЦІС розповіла про дослідження та аналіз вінницького ринку, що здійснюються «МАГом». Заступник голови Вінницького територіального відділення Антимонопольного комітету України Микола СЛОБОДЯНЮК розказав

про штрафні санкції, які накладає їх відділення у випадку недобросовісної конкуренції.

Теоретичну частину «круглого столу» представляли викладачі ВНТУ — кандидат економічних наук Олена ШТОВБА (доповідь «Класифікація брендів як передумова зменшення помилкових рішень у брендингу») та кандидат соціологічних наук, доцент Анатолій СЛОБОДЯНЮК («Використання символів та образів в процесі соціальної взаємодії»). Про інновації підприємства «Новітні технології» розповів недавній випускник нашого університету, а нині приватний підприємець Фелікс ВОЛКОВ. Також до участі у «круглому столі» було запрошено фахівців, наукова діяльність яких пов'язана з маркетингом, зацікавлених студентів, бізнесменів.

Захід був проведений при фінансовому сприянні зацікавлених компаній та за підтримки нашого Вінницького національного технічного університету.

«Проблеми та перспективи брендингу по-вінницькому» були висвітлені у сюжеті новин на телеканалі ВДТ-6 та в інших засобах масової інформації.

Ірина МИКИТЮК, група 1МЗВ-04, ІНМ

Інтелектуальні змагання**ЧИ СТАНЕ «ТРАХТЕНБРОІД» КОМАНДОЮ «DJUICE»?**

У рамках програми «Студентське життя — 2007», що реалізується Вінницьким обласним відділенням Асоціації правозахисних організацій студентів України, відбувається 2-й етап Студентської інтелектуальної ліги. Цього разу учасників змагань назбиралось аж 23 команди з різних вінницьких ВНЗ.

Головний стимул для команд-учасниць змагань зі «Що? Де? Коли?» — анонсована генеральним спонсором молодіжним брендом «DJUICE»

Яка професія цих людей?» Дехто відповідав, що це шахтарі, дехто — футболісти, а найбільше сміху викликала відповідь команди, яка сказала, що дегустатори, хоча насправді це космонавти.

Ряд запитань гри була присвячена Тарасові Шевченку, день пам'яті якого традиційно відзначається в березні. Таким чином організатори турніру ненав'язливо привертають увагу студентської молоді до визначних подій та особистостей української культури.

За підсумками ж гри 2-го етапу Студентської інтелектуальної ліги призи отримали команди «Ердінгер» (ВНТУ), «Hello» (ВДПУ), «TOST» (ВФЕУ), які поділили 4—6 місця. «Шалені негатрони» (ВНТУ) — 3 місце, «Трахтенбройд» (ВНТУ) — 2 місце, а першість виборола «Збірна імені ВДПУ».

Саме команда педагогічного університету й лідує після двох етапів змагань в боротьбі за путівку від «DJUICE». Проте зарано говорити про переможця, оскільки попереду ще шість етапів змагань і виграти може навіть та команда, яка дополучиться до гри з наступного етапу, який пройде в квітні.

Анатолій ТЕКЛЮК,
старший викладач кафедри філософії

Друге місце у другому етапі здобув «Трахтенбройд» (Вінницький національний технічний університет)

дом «DJUICE» поїздка для переможця ліги в одну з країн Західної Європи. Проте поїде лише одна команда, а задоволення від вирішення інтелектуальних завдань може отримати кожна команда, що бере участь «Студентській інтелектуальній лізі», віднаходячи правильні відповіді на хитромудрі запитання ведучого.

Необділени учасники й призами на кожному окремому етапі. Одразу п'ять кращих команд полишають гру не з порожніми руками, маючи лише згадку про свої інтелектуальні звитяги над суперниками із вінницьких університетів. Але окрім призів гравці команд отримують масу позитивних емоцій від несподіваних запитань, цікавих фактів і дотепних відповідей, що лунають під час гри. Хоча б на таке запитання: «Віталія і його колегу 18 діб потому винесли на ношах. Валерій через 438 діб вийшов самостійно.

Спорт і здоров'я – forever!

ПРОФЕСІЙНА СПОРТИВНА ЗАЛА У СТУДЕНТСЬКОМУ ГУРТОЖИТКУ

Сучасні уявлення світової науки стосовно феномену здоров'я людини ґрунтуються на новому розумінні актуальності проблеми виживання людства взагалі. Лідери світової науки вважають проблему здоров'я глобальною, вирішення якої обумовлює факт подальшого існування людства як біологічного виду на планеті Земля.

Саме з ініціативи студентів Вінницького національного технічного університету, зокрема Романа КУКСЮКА, студента 3 курсу Інституту АЕКСУ (група МП-04) та за підтримки адміністрації ВНТУ й профкому студентів в університетському гуртожитку №4 з'явилася нова, професійна спортивна зала, урочисте відкриття якої відбулося 2 квітня. На відкритті був присутній ректор нашого університету Борис МОКІН, який завжди відгукується на потреби студентства, адже, як освітянин і людина високого духу, вбачає у цьому своє покликання.

Борис Іванович МОКІН:

— Сьогодні ми є свідками того, що можуть зробити студенти без допомоги адміністрації. Відкриття спортивної зали – це ще один чудовий прояв активної роботи студентського самоврядування у нашему університеті. Адміністрація із задоволенням віддала це приміщення студентам, адже час поズбавитися від шкідливих звичок і почати піклуватися про своє здоров'я. Сподівається, що багато студентів скористається цією нагодою.

За словами Романа КУКСЮКА, який уже 4 роки професійно тренується і тепер має нагоду допомогти іншим, всі тренажери мають олімпійські грифи і підібрані так, щоб і хлопці, і дівчата в залежності від поставленої мети, могли тренувати різні групи м'язів або позбавлятися зайвої ваги. У залі є телевізор, DVD та CD. Тут можна буде не лише покращити фізичне здоров'я, а і приємно відпочити.

Роман КУКСЮК:

— Ідея створення такої спортивної залі у гуртожитку ВНТУ іде від студентів, які піклуються про здоровий спосіб життя молоді. Я дуже щасливий, що мені довірили таку високу справу і буду намагатися виправдати сподівання і допомогти усім нашим студентам.

На відкриття зали прийшло чимало студентів, які бурхливими оплесками і щирими посмішками раділи тому, що вдалося зробити такий важливий крок.

Максим БАБІНЧУК, голова ЗППГУ ВНТУ:

— Створення спортивної залі для нашого студентства є чудовою нагодою вкотре нагадати молоді, що світ належить здоровим особистостям і що піклуватися про своє здоров'я потрібно вже сьогодні. Приємним є той факт, що командири

Голова студентського профкому Андрій ЗАПОРОЖАН, третій курсник Роман КУКСЮК та ректор ВНТУ Борис МОКІН перед урочистим перерізанням стрічки

Тренажери мають олімпійські грифи і підібрані так, щоб і хлопці, і дівчата залежно від поставленої мети, могли тренувати різні групи м'язів

ланок ЗППГУ зможуть тренуватися безкоштовно, а всі інші члени ЗППГУ – за значними пільгами. Цей проект реалізовано студентами для студентів. І це – найголовніше!

Олександр КРИЖАНІВСЬКИЙ, голова профбюро ФЕЕ:

— За браком вільного часу я вже майже рік не займаюся своїм фізичним здоров'ям. Тому, я вважаю, створення спортивної залі у четвертому гуртожитку є надзвичайно актуальним проектом для студентства. Ми це зробили!

Василь НАКОНЕЧНИЙ та Юрій ВАРЕНИК, група 1Б-03:

— Коли ми дізналися, що у гуртожитку створено професійну спортивну залу, то дуже зраділи, адже тепер у нас з'явиться більше вільного часу і ми зможемо заощадити кошти, адже ціни у спортивних залах міста далеко не студентські. Хочеться подякувати усім, хто сприяв реалізації цієї необхідної для студентів справи, ми обов'язково скористаємося цією чудовою нагодою. Спорт і здоров'я – forever!

А як часто Ви думаете про своє здоров'я? А чи знаєте, коли підлітки в Україні прилучаються до чарки й сигарети? До свого повноліття 82% юнаків і 72% дівчат одержали досвід куріння. У свої 15—16 років кожна п'ята дівчина й кожен четвертий юнак регулярно, не рідше одного разу на тиждень, вживають алкогольні напої, особливо це притягне студентам-першокурсникам. За результатами соціологічного дослідження, підліток наважується вперше вживати наркотик у 14-16 років.

Задумайтесь, яке майбутнє у ТАКОГО суспільства! Не витрачайте дорогоцінний час, подбайте про своє здоров'я вже СЬОГОДНІ!

**Спортивна зала працює з 15:00 до 21:00
з понеділка по суботу (вихідний — неділя),
тривалість одного тренування – 2 години.**

Чекаємо на Вас!

Пам'ятайте, лише 30% опитаної молоді відповіли, що кумири спорту є для них прикладом здорового способу життя. А цей показник має дорівнювати 70-80%! І хоча брати Клички й Андрій Шевченко рекламиють пиво та й нашу олімпійську команду підтримує пивна компанія, студенти Вінницького національного технічного університету зроблять здоровий спосіб життя національною ідеєю. Як і здорові сім'я, здорові діти – щасливе суспільство. Разом ми – СИЛА!

**Ксенія БІЛОУС,
прес-секретар профкому студентів ВНТУ**
Світлани Андрія ХЛЕВНОГО

Студентська Муз

Рубрику веде член Національної спілки письменників України, доцент кафедри культурології Михайло СТРЕЛЬБИЦЬКИЙ

Дегустатор (полотно, олія, 50 x 60)

ХИМЕРНІ РЕАЛЬНОСТІ КАТЕРИНИ DIDIK

(яка на партах не малює принципово)

О, іх, принаймні, три, цих реальності. Всі три певною мірою від мистецьких технік залежні: графіка — реальність чорно-біла, батик — монументалізована гра барвами, олійне маллярство — глибина кольорів, розворушена гномиками...

Хоча творчу стежку свою прокладати Катруся ДІДИК (ІНАЕК-СУ, ЗАВ-06), торувати лише починає. Основних творів заледве півтора десятка й набереться. Але небанальність змісту і впевненість руки уже відчутні. Усмішка, що єднає зображення зі словесною назвою, як-от у картині «Ніч пристрасна», в етюді «Дегустатор», свідчить про людську і творчу зрілість.

Скажете, Катеринині «гномики» трохи нагадують вам мульти-мультикових? Що ж, може й не без того. Жити в епоху мультиков-коміксів-кліпів і бути вільним від неї, вочевидь, не просто. Особливо у неповних 18 літ.

Зате зізнаюсь привселюдно: дідиківський «Трипільський реквієм» (таку назву запропонувала одногрупниця Любов КОЛОСОВА) мені б дуже хотілося взяти для оформлення моого циклу «Посттрипільські синдроми»...

Особисто я не мав жодного сумніву у тім, що на партах наша художниця не малює. Але якщо це для неї — принцип з числа вартих проголошення перед студентством, — будь-ласка.

Хай ця наша публікація даде авторці впевненості у своїх мистецьких здібностях. Тієї впевненості, що диктує: «Ні дня без пензля!»

Tripol'skyi rekviem (папір, туш, перо, 420 x 297)

АВТОБІОГРАФІЯ, КРЕДО

Я, ДІДІК Катерина Олександрівна, народилася 24 квітня 1990 року у Вінниці. Уже з трьох років почала малювати. У 2002-му почала займатися у художній студії «Центр «Барви України» з викладачами Світланою Борисівною ТЕЛЕЦЬ з живопису і Іриною Едуардівною ШОСТАК-ОРЛОВОЮ з прикладного мистецтва, де навчуюся і тепер. За цих чотири роки попрацювала у багатьох техніках: батік, графіка, гобелен, живопис, акварель. Улюблені техніки — живопис і графіка. У 2006 році закінчила зі срібною медаллю приватну гімназію «Дельфін» і вступила до Вінницького національного технічного університету.

У сучасному житті важко уявити себе без творчості. Для мене мистецтво завжди було засобом самовираження, вираження своїх думок, переживань, свого внутрішнього світу за допомогою площини і фарб. Це вміння дивиться на світ, на людей по-іншому, бачити в простих речах щось своє, особливе, щоб згодом передати це на папері, на полотні чи тканині. Для мене це хобі, але таке, для якого завжди знайдеться час, адже процес творчості неперервний. У майбутньому планую займатися цим серйозніше, оскільки зараз маю змогу присвячувати зовсім небагато часу малюванню. На партах не малюю принципово.

Одним із улюблених українських сучасних художників є для мене Іван МАРЧУК. Також подобаються імпресіоністи, голландський живопис XVII століття.

Хотілося б спробувати себе в книжковій ілюстрації.

Інтелектуальна зарядка:
справа «В роздумах» (папір, туш, перо, акварель, 420 x 297)

«А як були ми принцесами!»
(папір, туш, перо, 420 x 297)

Ніч пристрасна (папір, туш, перо, 420 x 297)

Наша культура

СТУДЕНТИ-ІНОЗЕМЦІ СПІВАЮТЬ УКРАЇНСЬКОЮ!

Українська пісня — це геніальна поетична біографія українського народу. Це наша історія. Нам пощастило, що ми можемо так говорити про нашу народну творчість. Цим даром хочеться поділитися з усіма на цій планеті! Тож, на звітний концерт «Подільська рапсодія» народного ансамблю пісні і танцю «Поділля» Вінницької обласної філармонії ми запросили студентів-іноземців першого курсу нашого університету.

Ансамбль «Поділля» у своєму складі має 60 осіб (художній керівник і головний балетмейстер — заслужений артист України Анатолій КОНДЮК). У його підготовчих студіях займається понад 300 дітей. У цьому колективі працюють заслужені артисти України Галина КОРОЛЬ, Богдан ЛЕВИЦЬКИЙ, Лідія ОСТАПЧУК. Створений він у 1975 році. З того часу дав понад 2000 концертів. Колектив є лауреатом міжнародних фольклорних фестивалів в Болгарії (1978), Польщі (1985), Португалії (1989, 2003), Данії (1990), Ірландії (1992), Італії (1993, 1995), Франції (1996).

Після концерту студенти-іноземці, переповнені враженнями, наперебій ділились своїми емоціями:

Рауль ОСООНЕ (студент групи 2КС-06): «Дуже сподобалися ритми музики і голоси співаків, хоча, на жаль, не завжди я ро-

зумів слова».

Ередія ЛОРЕНА (МРЗ-06) була в захваті від усього побаченого, але особливо вразили дівчину танці. Вона запевнила, що одразу ж наступного дня зі своєю одногрупницею Анною СЕМЕНКО піде записуватись на заняття народного українського танцю.

А от Фернандо ФЛОР, Мусааб АЛАЕДІН (1Б-06), Мохамед ФАТХІ (2МЗВ-06) шкодували, що не почули пісню «Підманула, підвела». У нову програму, з якою виступав ансамбль, на жаль, саме ця пісня не увійшла. Проте такі вподобання наших студентів-іноземців свідчать, що вони уже трішки знають творчість українського народу і навіть мають улюблені твори. А слова пісні «Ой, у зеленому садочку» (фіть-фіть-фіть, тьох-тьох-тьох, ай-я-яй, ох-ох-ох) уже вивчили і самі співають;-).

Мені особисто було дуже приємно бачити щасливі обличчя людей, які виходили з залу. Принагідно хочу подякувати студентам Марині ЧОРНІЙ (МРЗ-05) та Сергію ЛЯХОВЧЕНКУ (ТМ-04) за організаторську допомогу.

Катерина БАРТЕЦЬКА, МРЗ-03, ІНМ,
голова студради факультету ІПСМ

СПОРТ**Сумо**

Перше командне місце Відкритого Кубку Вінницької обласної федерації з боротьби сумо здобули студенти нашого ВНТУ. ІІ позицію вибороли спортсмени ВДПУ, ІІІ – Вінницького технічного коледжу.

У вазі 70 кг найсильнішим виявився наш Назар НАЗАРЕНКО (ІнБТЕГП), другий результат показав Андрій ГЕРАСИМЧУК (студент Інституту МТ).

У вазі 85 кг І місце виграв Антон ПОЛЬОВИЙ (ІнБТЕГП).

100 кг – І місце Артем ВОЙТОВИЧ (ІнМ).

+100 кг – І місце Олександр ВЕРЕСЮК (ІнАЕКСУ);

ІІ місце Артем ВОЙТОВИЧ;

ІІІ місце Богдан ПИСАРЕНКО (ІнРТЗП).

В абсолютній ваговій категорії (у змаганнях брали участь усі бажаючі незалежно від ваги)

І місце виграв Антон ПОЛЬОВИЙ;

ІІ місце Олександр ВЕРЕСЮК;

ІІІ місце Назар НАЗАРЕНКО

і Богдан ПИСАРЕНКО.

Самбо

Відбулася ІІІ спартакіада Вінниці з боротьби самбо. У змаганнях взяли участь 8 команд.

В особистій першості

І місце здобули студенти нашого університету Олександр ВЕРЕСЮК (ІнАЕКСУ) і Артем ВОЙТОВИЧ (ІнМ);

ІІ місце – Сергій СЕМЧЕНКО (ІнБТЕГП);

ІІІ місце – Антон ПОЛЬОВИЙ і Назар НАЗАРЕНКО (ІнБТЕГП).

Боротьба на поясах

Перше місце на чемпіонаті області з боротьби на поясах вибороли спортсмени нашого ВНТУ. Змагання відбувалися перед чемпіонатом України, тож, водночас хлопці здобули членство у збірній Вінниччини.

Команда області у всеукраїнських поєдинках посіла друге місце, вигравши в таких по тужних областей як Харківська, Дніпропетровська, Донецька, Одеська (поступилась лише господарям змагань — киянам).

У цей успіх вирішальний внесок — студентів нашого університету.

У столиці перше місце у своїй ваговій категорії виграли Роман БОГАЧУК (Інститут БТЕГП) і Олександр ВЕРЕСЮК (ІнІТКІ);

друге – Валентин БЕРЕЗОВ і Богдан ПИСАРЕНКО (обидва ІнРТЗП).

Ці хлопці виконали норматив майстра спорту України.

А Роман КУРАТЧЕНКО і Денис ГРУБАР (ІнЕЕЕМ), Артем ВОЙТОВИЧ (ІнМ) та Антон ПОЛЬОВИЙ (ІнБТЕГП) у цих поєдинках посіли третю сходинку п'єдесталу пошани.

Команду з боротьби на поясах готували викладачі нашого університету — заслужений тренер, майстер спорту Павло ЗАБІЛІН та майстер спорту Дмитро ПОЛІШ.

Баскетбол

Друге місце у першості Вінниці з чоловічого баскетболу здобула команда нашого університету, пропустивши вперед лише «профі» з ВДПУ. Усього у змаганнях брало участь 53 команди.

Редакція:

Т. Б. Буяльська
(головний редактор)

І. П. Зянько
(редактор)

П. Г. Гордійчук
(відпов. секретар)

Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)

Б. І. Мокін

С. В. Юхимчук,

М. П. Свірідов,

Л. І. Волхонська,

Г. П. Котлярова,

Т. С. Криклива,

М. П. Стрельбицький.

Адреса редакції:

кімн. 218, головний корпус,
Хмельницьке шосе, 95,
21021, м. Вінниця

Телефони:

внутрішній — 22-68
з міста — 59-82-68

E-mail:

impuls@vstu.vinnica.ua

«Імпульс» — щомісячник
Вінницького національного технічного університету.

Свідоцтво про державну реєстрацію
ВЦ № 424 від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
«УНІВЕРСУМ-Вінниця»

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, кімн. 114, тел. 59-85-32

Комп'ютерна верстка — Тетяни Крикливої
Олени Кушнір

Світлини — Сергія Маркова

Підписано до друку 16.04.07. Формат 29,7×42 1/2.
Наклад 625 прим. Зам. № 2007-061

Віддруковано у комп'ютерному інформаційно-
видавничому центрі ВНТУ

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-81-59